

heden betydelig større end det, vi oplever nu. Og jeg er klar over, at med hensyn til 1988 er det jo en erfaren statsminister, idet statsministeren på det tidspunkt betjente Skatteministeriet.

Jeg kan i og for sig begrunde mit spørgsmål med at sige, at den karriere som skatteminister sluttede i 1992, hvor arbejdsløsheden var på over 300.000. Det har det åbenbart med at bide sig fast, hvis ikke man omhyggeligt tilrettelægger både konjunkturpolitikken og udviklingen i arbejdsløsheden.

Mit spørgsmål er kort og godt begrundet i en frygt for, at regeringen lader stå til, og jeg synes, besvarelsen på det foregående spørgsmål bekræfter, at der ikke er nogen særlige overvejelser.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja, det spørgsmål, vi nu diskuterer, er i realiteten det samme, som vi diskuterede før, og svarene bliver derfor også de samme. Jeg vil blot gentage, at regeringen har taget initiativer. Vi har i efteråret indgået en stor arbejdsmarkedspolitisk aftale, der skønnes at give 10.000 flere i beskæftigelse, på sigt. Vi har netop indgået en skatteaftale, der gennem sænkninger af skatten på arbejdsindkomst også bidrager til at øge beskæftigelsen, skønnet er 10.000-12.000 på sigt, så der er taget initiativer.

Men det er klart, at der også i de kommende år vil blive taget initiativer, som sigter på at opfylde den langsigtede målsætning om at skabe flere arbejdspladser i det danske samfund, for det er forudsætningen for, at vi kan finansiere fremtidens velfærdssamfund. Forudsætningen er nemlig, at der kommer flere hænder i sving, så der bliver skabt en større produktion af finansieret velfærd med.

Jan Petersen (S):

Nu fik vi refereret, at der forventes at komme 10.000 flere i arbejde i forbindelse med forliget »Flere i arbejde«, og det forlig er Socialdemokratiet jo en del af. Det håber jeg så at regeringen vil leve fuldstændigt op til.

Indtil nu har det jo været småt med at få flere i arbejde, og vi har set, at regeringen ikke engang har været i stand til at anvende de redskaber, der er stillet til rådighed i »Flere i arbejde«, idet der er et mindre forbrug i forhold til, hvad der var budgetteret med i finanslovsforslaget. Det taler jo om en regering, der ikke engang er i stand til at aktivere tilstrækkelig mange arbejdsløse blandt dem, man skaber flere af. Men ud

over det er der en skattereform, og så varslede statsministeren også nogle initiativer i de kommende år.

Nu lykkedes det ikke under det første spørgsmål at få forklaret, hvornår cirka regeringen synes, at ledigheden har en sådan størrelse, at man er nødt til at gøre noget hurtigere. Kunne statsministeren løfte sløret en lille smule for, om vi skal have en ledighed, der er på 30.000-40.000 flere end nu? Og i givet fald hvad er det så for nogle tanker, statsministeren og hans regeringskolleger gør sig om, hvad man kan gøre for at forhindre en sådan udvikling og få beskæftigelsen til at stige de kommende år? Kunne vi få nogle få eksempler på det?

Kl. 13.40

Formanden:

Hr. Frank Jensen som medspørger.

Frank Jensen (S):

Et af de initiativer, regeringen har taget, virker desværre modsat med hensyn til at øge beskæftigelsen. Det er voldsomme nedskæringer på voksen-, efter- og videreuddannelse, og hvor der også er indført et økonomistyringssystem, hvor der er lavet aktivitetslofter for vores tekniske skoler og vores arbejdsmarkedsuddannelsescentre og i øvrigt indført brugerbetaling for hver eneste deltager.

Det styringssystem har i øvrigt fået undervisningsministeren til i et samråd i Folketingets Uddannelsesudvalg at sige, at vi har fået et planøkonomisk system, der minder om det, man havde i DDR før Murens fald. Jeg vil gerne spørge statsministeren: Er tiden ikke kommet til, at regeringen gør op med det økonomistyringssystem for vores voksen- og efteruddannelse?

Jeg tror nemlig også, at statsministeren er bekendt med, at vi i Danmark har en arbejdsstyrke, som i høj grad består af korttidsuddannede. Over en million af dem, der er i arbejdsstyrken i dag, er det, vi kalder ufaglærte, og de har – netop for at sikre deres tilknytning til arbejdsmarkedet – brug for løbende efter- og videreuddannelse.

Så er tiden ikke kommet til at gøre op med det system, som regeringen har indført, som undervisningsministeren karakteriserer som et planøkonomisk system, som det, man havde i DDR før Murens fald?

Formanden:

Hr. Jens Peter Verner sen som medspørger.